

ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี

ที่ ๗๒/๒๕๕๙

เรื่อง การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๒๑ (ปรับปรุง ๒๕๕๙)

เรื่อง เงินที่นำส่งรัฐ

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ (๓) และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดให้สภาวิชาชีพบัญชีมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดและปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีเพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการจัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชีและกฎหมายอื่น ทั้งนี้ มาตรฐานการบัญชียังต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงจะใช้บังคับได้

สภาวิชาชีพบัญชี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี ในการประชุมครั้งที่ ๔๔ (๒/๒๕๕๙) เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ที่ ๗๑/๒๕๕๘ การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๒๑ เรื่อง เงินที่นำส่งรัฐ

ข้อ ๓ ให้ใช้การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๒๑ (ปรับปรุง ๒๕๕๙) เรื่อง เงินที่นำส่งรัฐ ตามที่กำหนดท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙

ประสิทธิ์ เชื้อพานิช

นายกสภาวิชาชีพบัญชี

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2559)

เรื่อง เงินที่นำส่งรัฐ

คำแถลงการณ์

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 21 เรื่อง เงินที่นำส่งรัฐ ซึ่งเป็นฉบับปรับปรุงของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศที่สิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคม 2558 (IFRIC Interpretation 21: Levies (Bound Volume 2016 Consolidated without early application))

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มีการปรับปรุงจากฉบับปี 2558 โดยปรับปรุงการอ้างอิงมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น

สารบัญ

จากย่อหน้าที่

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2559)

เรื่อง เงินที่นำส่งรัฐ

อ้างอิง

ความเป็นมา

1

ขอบเขต

2

ประเด็น

7

มติ

8

ภาคผนวก ก

วันถือปฏิบัติและการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง เงินที่นำส่งรัฐ กำหนดไว้ใน
ย่อหน้าที่ 1 ถึง 14 และภาคผนวก ก

การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง เงินที่นำส่งรัฐ

อ้างอิง

- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้)
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด (เมื่อมีการประกาศใช้)
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง ภาษีเงินได้ (เมื่อมีการประกาศใช้)
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 20 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง การบัญชีสำหรับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลและการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความช่วยเหลือจากรัฐบาล (เมื่อมีการประกาศใช้)
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 24 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน (เมื่อมีการประกาศใช้)
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง การรายงานทางการเงินระหว่างกาล (เมื่อมีการประกาศใช้)
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง ประเมินการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น (เมื่อมีการประกาศใช้)
- การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 6 เรื่อง หนี้สินที่เกิดจากการมีส่วนร่วมในตลาดที่เฉพาะ – อุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นของเสีย (เมื่อมีการประกาศใช้)

ความเป็นมา

1. รัฐบาลอาจกำหนดให้มีการจัดเก็บเงินที่นำส่งรัฐจากกิจการ จึงมีคำร้องขอให้คณะกรรมการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศจัดทำแนวปฏิบัติทางการบัญชีสำหรับเงินที่นำส่งรัฐในงบการเงินของกิจการที่กำลังจ่ายเงินที่นำส่งรัฐ คำถามที่เกี่ยวข้องคือ จะรับรู้หนี้สินจากการจ่ายเงินที่นำส่งรัฐเมื่อใดตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง ประเมินการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น (เมื่อมีการประกาศใช้)

ขอบเขต

- 2 การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ กล่าวถึงการบัญชีสำหรับหนี้สินการจ่ายเงินที่นำส่งรัฐ หากหนี้สินนั้นอยู่ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง ประมวลการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น (เมื่อมีการประกาศใช้) การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กล่าวเกี่ยวกับการบัญชีสำหรับหนี้สินการจ่ายเงินที่นำส่งรัฐที่จังหวะเวลาและจำนวนเงินมีความแน่นอน
- 3 การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ไม่ได้กล่าวถึงการบัญชีสำหรับต้นทุนที่เกิดจากการรับรู้หนี้สินในการจ่ายเงินที่นำส่งรัฐ กิจกรรมควรใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น ตัดสินใจในการรับรู้หนี้สินการจ่ายเงินที่นำส่งรัฐว่าทำให้เกิดสินทรัพย์หรือค่าใช้จ่าย
- 4 สำหรับวัตถุประสงค์ของการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ เงินที่นำส่งรัฐ คือ การสูญเสียทรัพยากรที่มีประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่รัฐบาลจัดเก็บจากกิจกรรมตามกฎระเบียบ (เช่น กฎหมาย และ/หรือระเบียบต่าง ๆ) นอกจาก
 - 4.1 การสูญเสียทรัพยากรเหล่านั้นที่อยู่ในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น (เช่น ภาษีเงินได้ที่อยู่ในขอบเขตของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง ภาษีเงินได้ (เมื่อมีการประกาศใช้) และ
 - 4.2 เบี้ยปรับหรือบทลงโทษอื่นที่กำหนดไว้สำหรับการละเมิดกฎระเบียบรัฐบาล หมายถึง รัฐบาล หน่วยงานของรัฐบาล และหน่วยงานอื่นที่คล้ายกันในระดับท้องถิ่น ชาติ หรือนานาชาติ
- 5 การจ่ายเงินที่นำส่งรัฐโดยกิจการ สำหรับการได้มาซึ่งสินทรัพย์หรือสำหรับการให้บริการภายใต้ข้อตกลงตามสัญญากับรัฐบาลไม่เป็นไปตามคำนิยามของเงินที่นำส่งรัฐ
- 6 กิจกรรมไม่ต้องใช้การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กับหนี้สินที่เกิดจากโครงการค้า การปล่อยก๊าซเรือนกระจก

ประเด็น

- 7 การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ กล่าวถึงประเด็นต่อไปนี้เพื่อชี้แจงการบัญชีสำหรับหนี้สินที่จ่ายเงินที่นำส่งรัฐ
 - 7.1 เหตุการณ์ใดเป็นเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดภาวะผูกพันที่ทำให้เกิดการรับรู้หนี้สินการจ่ายเงินที่นำส่งรัฐ
 - 7.2 การบังคับเชิงเศรษฐกิจเพื่อให้การดำเนินงานยังคงอยู่ต่อในงวดอนาคต ก่อให้เกิดภาวะผูกพันจากการอนุমানต่อการจ่ายเงินที่นำส่งรัฐที่จะเป็นสาเหตุจากการดำเนินงานในงวดอนาคต
 - 7.3 ข้อสมมติการดำเนินงานต่อเนื่องมีความหมายโดยนัยหรือไม่ว่า กิจกรรมมีภาวะผูกพันในปัจจุบันที่จะจ่ายเงินที่นำส่งรัฐที่เป็นสาเหตุจากการดำเนินงานในงวดอนาคต

- 7.4 การรับรู้รายการหนี้สินการจ่ายเงินที่นำส่งรัฐเกิดขึ้น ณ เวลาหนึ่งหรือในบางสถานการณ์เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องตามเวลา
- 7.5 เหตุการณ์ใดเป็นเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดภาวะผูกพันที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดการรับรู้รายการหนี้สินการจ่ายเงินที่นำส่งรัฐ หากเป็นไปตามเกณฑ์ขั้นต่ำที่สุด
- 7.6 หลักการสำหรับการรับรู้รายการหนี้สินการจ่ายเงินที่นำส่งรัฐในงบการเงินประจำปีและการรายงานทางการเงินระหว่างกาลเหมือนกันหรือไม่

มติ

- 8 เหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดภาวะผูกพันที่ก่อให้เกิดหนี้สินการจ่ายเงินที่นำส่งรัฐ คือ กิจกรรมที่เป็นสาเหตุการจ่ายเงินที่นำส่งรัฐตั้งที่ระเบียบระบุไว้ เช่น หากกิจกรรมที่เป็นสาเหตุการจ่ายเงินที่นำส่งรัฐคือ การก่อให้เกิดรายได้ในงวดปัจจุบันและการคำนวณเงินที่นำส่งรัฐอิงกับรายได้ในงวดก่อน เหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดภาวะผูกพันสำหรับเงินที่นำส่งรัฐ คือ การก่อให้เกิดรายได้ในงวดปัจจุบัน การเกิดรายได้ในงวดก่อนจำเป็นแต่ไม่เพียงพอจะก่อให้เกิดภาวะผูกพันในปัจจุบัน
- 9 กิจกรรมไม่มีภาวะผูกพันจากการอนุমানให้จ่ายเงินที่นำส่งรัฐที่เกิดจากการดำเนินงานในงวดอนาคต ซึ่งเป็นผลของกิจกรรมที่ถูกบังคับเชิงเศรษฐกิจให้ดำเนินงานในงวดอนาคต
- 10 การจัดทำงบการเงินภายใต้ข้อสมมติการดำเนินงานต่อเนื่องไม่ได้หมายความว่า กิจกรรมมีภาวะผูกพันในปัจจุบันในการจ่ายเงินที่นำส่งรัฐที่เกิดจากการดำเนินงานในงวดอนาคต
- 11 หนี้สินการจ่ายเงินที่นำส่งรัฐรับรู้อย่างต่อเนื่องตามเวลาหากเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดภาวะผูกพันเกิดขึ้นตลอดงวดเวลาหนึ่ง (กล่าวคือ หากกิจกรรมที่เป็นสาเหตุการจ่ายเงินที่นำส่งรัฐที่กฎหมายระบุเกิดขึ้นตลอดงวดเวลาหนึ่ง) ตัวอย่างเช่น หากเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดภาวะผูกพันคือการเกิดรายได้ตลอดงวดเวลาหนึ่ง หนี้สินที่เกี่ยวข้องโดยตรงรับรู้เนื่องจากกิจกรรมเกิดรายได้นั้น
- 12 หากภาวะผูกพันการจ่ายเงินที่นำส่งรัฐเกิดขึ้นเมื่อเป็นไปตามเกณฑ์ขั้นต่ำที่สุด การบัญชีสำหรับหนี้สินที่เกิดจากภาวะผูกพันต้องสอดคล้องกับหลักการที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8 ถึง 14 ของการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ (โดยเฉพาะตามย่อหน้าที่ 8 และ 11) เช่น หากเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดภาวะผูกพันคือ การบรรลุเกณฑ์กิจกรรมขั้นต่ำที่สุด (ได้แก่ จำนวนเงินรายได้หรือค่าขายขั้นต่ำที่สุดที่เกิดขึ้นหรือผลผลิตที่ผลิตได้) หนี้สินที่เกี่ยวข้องรับรู้เมื่อเป็นไปตามเกณฑ์กิจกรรมขั้นต่ำที่สุด
- 13 กิจกรรมต้องใช้หลักการรับรู้รายการในการรายงานทางการเงินระหว่างกาลเหมือนกับหลักการที่ใช้ในงบการเงินประจำปี ผลคือ ในการรายงานทางการเงินระหว่างกาล หนี้สินการจ่ายเงินที่นำส่งรัฐ
 - 13.1 ต้องไม่รับรู้หากภาวะผูกพันในปัจจุบันการจ่ายเงินที่นำส่งรัฐไม่เกิดขึ้น ณ วันสิ้นรอบระยะเวลาการรายงานระหว่างกาล และ
 - 13.2 ต้องรับรู้หากภาวะผูกพันในปัจจุบันการจ่ายเงินที่นำส่งรัฐเกิดขึ้น ณ วันสิ้นรอบระยะเวลาการรายงานระหว่างกาล

- 14 กิจการต้องรับรู้เป็นสินทรัพย์หากกิจการจ่ายเงินที่นำส่งรัฐล่วงหน้าแต่ยังไม่มีภาระผูกพันในปัจจุบันจากการจ่ายเงินที่นำส่งรัฐนั้น

ภาคผนวก ก

วันถือปฏิบัติและการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนหนึ่งของการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้และมีผลบังคับเหมือนกับเป็นส่วนหนึ่งของการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

- ก1 กิจการต้องปฏิบัติตามการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2560 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้นำไปใช้ก่อนวันถือปฏิบัติ หากกิจการถือปฏิบัติตามการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ สำหรับงวดก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย
- ก2 การเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีที่เกิดจากการปฏิบัติตามการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ครั้งแรกต้องใช้วิธีปรับย้อนหลังตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง *นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด* (เมื่อมีการประกาศใช้)